

- קינת אומן -

קינת אומאן חוברה ע"י הרה"ק רבי דוד חזן זצוק"ל תלמיד הבעש"ט על שלושים אלף קדושי אומאן שנרצחו על קידוש ה'.

תחילת נפילה היה פה אומאן ביום השני, חמשה ימים בתמוז הרגו ביהודים ואבד המקובצים מכפרים ועיירות חונים על פני השדה סביבות העיר כמה וכמה מאות אנשים נשים וטף לא נשאר פרסה ולעת ערב הובקעה העיר ויכו היהודים מהגשף עד הערב למחרתו יום שלישי ששה ימים לחודש הנ"ל ועוד ידם נטויה ביום הרביעי בחפש מחופש כל יום הרביעי, ביום ההוא בא מספר ההרוגים ערך שלושים אלף נפשות מישראל, יזכרם אלהינו לטובה עם שאר צדיקי עולם וינקום דמם השפוך בימינו לעינינו, ולרחם על פליטתינו, ומהר ויחיש לגאלנו, על ידי משיח צדקינו, ותבנה בית מקדשינו, במהרה בימינו, אמן ואמן.

וַתַּעַל שְׁוַעְתְּךָ אֵל הָאֱלֹהִים בְּלֵב נִדְכָּה וְנִשְׁפָּרָה, כִּי רָאוּ גוֹיִם כָּאוּ מִקְדָּשְׁךָ בְּלֵב אֲכֹזְרָה.

וְזאת בְּשִׁמְעֵי יַחַד לְפִי בַחֲלֻחָה, גְּנוּחֵי גִנַּח וַיִּלְוֵי יִלְלָה, עַל כִּי עָרַב לֵב הַפּוֹחִזִים לְגִשְׁתׁ לַפְּגַע בְּעַם הַקְּדוֹשׁ שֵׁם בְּבֵית הַתְּפִלָּה, סִדְרוּ לַפְּנֵי מַעֲרֹכָה גְדוֹלָה, בֵּית ד' מְלֹא חֲלָלִים נּוֹפְלִים לַפְּנֵי בְּנֵי עוֹלָה, יוֹדַע כַּמְבִיא לַמַּעֲלָה לַמַּעֲלָה.

חֲמַדַּת יִשְׂרָאֵל כָּל הַקְּדוֹשׁ גִּזֹּר וְעַטְרָה, עוֹמְדִים צְפוּפִים בְּמִלִּיתָם מְעַטְפִים בְּהִיכַל הַקְּדוֹשׁ וְהַעֲזָרָה, מַחֲזִיקִים בְּסִפְרֵי תוֹרַת ד' וְהַמְשִׁפִּילִים יִזְהִירוּ לְאַחִיהֶם בְּאִימָה יִתְרָה, שְׁלֹא לְהַחֲלִיף וּלְהַמִּיר דַּת אֱלֹהֵינוּ בְּצוּוֵי וּבְמִזְרָא, וְכֻלָּם מְקַבְּלִים עֲלֵיהֶם עַל מַלְכוּת שְׁמַיִם בְּאַהֲבָה וּמְסֻרוֹ נַפְשָׁם לֵאל אֲשֶׁר בְּרָא, בְּסִפְרֵיהֶם נִכְרְכִים וְלַמְּבַח נִמְשָׁכִים מִר צִוְחוֹ כּוֹלֵם שִׁמְעַת יִשְׂרָאֵל ד' אֱלֹהֵינוּ וַיִּצְאָתָה נִשְׁמַתָּם בְּאַחַד בְּקִדְשָׁה וּבְטַהֲרָה, הֵן אֲרָאִים צַעֲקוֹ מְרָה.

שׁוֹרְפִים בְּזֹאכִים בְּרַחוּבוֹת הָעִיר מְחֻזְרִים, שׁוֹחֲטִין וּזוֹרְקִין דְּגוּרִים דְּגוּרִים, בְּעֶרְבוּכְיָא עִם פְּרִיזִים אֲדוּנִים וְשָׂרִים, עַד אֲשֶׁר מְלֹאוּ הָעִיר פֶּה אֵל פֶּה טְבוּחִים וּמְדַקְרִים, וְדַמִּים בְּדַמִּים נִגְעוּ עַד כִּי יִצְאוּ חוּץ לָעִיר כַּמִּים הַנִּגְרִים, וְלִימִים גְּרֵדֵי נִתַּן רִיחוֹ וְחִסְמַת הִיא אֵת הָעוֹבְרִים, וְצִוְהַ הַשָּׂר לְבוֹעָרִים בְּעַם לְהַשְׁלִיכֶם חוּץ עַל פְּנֵי הַשָּׂדֶה נִשְׁמָטִים וְנִגְזָרִים, יַעֲזוּבוּ יַחַד לְעֵיט הָרִים וְלִבְהַמַּת אֶרֶץ וְחַיִּית יַעֲרִים.

יּוֹם הַהוּא חֲשָׁד וְצִלְמוֹת וְלֹא סִדְרִים, בְּהַקְבֵץ עִם שְׂרִידֵי חֶרֶב מְכַל פְּנֵה וְעֹבְרִים, וּמְצִאוּ וְהִנֵּה הַבְּקָעָה מְלֹאָה

וַיִּקְוֶן דָּוִד אֵת הַקִּינָה הַזֹּאת עַל עַם ד' וְעַל בֵּית יִשְׂרָאֵל שֶׁנִּפְּלוּ בְּחֶרֶב כְּכִי נָהִי מִסְפַּד שְׂבָר הַיְהוּדִים וְכָרוֹן לְדוֹרוֹת תִּימִים הַבָּאִים, וְכִי הָאִישׁ הִרְאָה וְכָד הַלֵּכֵב יִקְוֶן מִר וְדַמְעוֹתָיו עַל לְחַיֵּי בְּפֶרֶט בְּיוֹם הַיִּאֲרָצִיט.

אֵל מְלֹא רַחֲמִים שׁוֹכֵן בְּמְרוֹמִים, שׁוֹמֵעַ לְשׁוֹעַת עַגוּמִים, הַמְּצִיא מְנוּחָה נְכוֹנָה, בְּצִל אֵל שׁוֹכֵן מְעוֹנָה.

בְּמַעֲלוֹת קְדוֹשִׁים וּמְהוֹרִים, כְּזֹהַר הַרְקִיעַ מְזֹהֲרִים, אֵת נִשְׁמַת אַחֵינוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל הַמָּה אֲנָשֵׁי הַשֵּׁם הַגְּבוּרִים, עַם ד' קַהֲלָה קְדוֹשָׁה פֶּה אֲוִמָּאן אֲשֶׁר נִפְּלוּ בְיַדֵי זָדִים הָאֲרוּרִים, הַגְּדוֹלִים עִם הַקְּטַנִּים וְקִנִּים עִם גְּעָרִים.

גְּדוֹלֵי יִשְׂרָאֵל יִרְאִים וְשִׁלְמִים גְּדוֹרִים גְּדָר וְעוֹמְדִים בְּפֶרֶץ, נִגְזָרָה עֲלֵיהֶם מִשׁוֹכֵן שְׁמֵי עֶרֶץ, אוֹי וְאֲבוֹי שׂד וְשֶׁבֶר כְּלִיזוֹן וְחֶרֶץ, נִתְּנוּ אֵת נִבְלַת עֲבָדֶיךָ מֵאֲכָל לְעוֹף הַשָּׁמַיִם בְּשֶׁר חֲסִידֶיךָ לְחִיתוֹ אֶרֶץ.

דְּמַעַת דְּמַעַת עֵינֵינוּ, אוֹי לָנוּ עַל גְּדָל שְׁבָרָנוּ, הַלּוֹא לְמִשְׁמַע אֲזַן דְּאֲבָה נִפְשָׁנוּ, כְּצִאֵן לְטַבַּח נְחֻשְׁבָּנוּ, הֵן גּוֹעֲגוּ אֲבָרָנוּ כְּלָנוּ אֲבָרָנוּ.

הַסְּפִימוּ יַחַד וְקִנִּים וְקַטְנִים, לְקַבֵּל דִּין שׁוֹכֵן מְעוֹנִים, מִהֶם נִדְקָרוּ בְּכַדוּנִים, מִהֶם נִשְׁחַטוּ בַחֲלָפוֹת וְסַפְיָנִים, וְנִגְעוּ דְמֵי אֲבוֹת וּבְנִים, שׁוֹמֵעַ זֹאת יִבְכֶּה וְיִרְכֶּה נְהִי וְקִינִים.

וַיִּ צִוְחוֹ כּוֹלֵם בְּקוֹל מְרָה, בְּרֹאוֹתָם יַחַד כִּי נִגְזָרָה גְזָרָה, נְדִיבֵי עַמִּים נִצְאָפוּ לְבֵית הַכְּנֶסֶת הַקְּדוֹשָׁה בְּמַהֲרָה,

עצמות וכמה אלפים ראשי הגלגלת מנוקרים, לא מצאו ידיהם ורגליהם כי אם ראשי אבירים, ויצברו אותם חמרים חמרים, ותקרכו העצמות עצם אל עצמו יחד כולם בקבר אחד נקברים, העל אלה התאפק יוצר הרים.

כלו עיני מיחל לאלוה, עד מתי תהיה פגבור לא יוכל להושיע, לעינינו נקמת דם עבדיך תודיע, אל נקמות ד' אל נקמות הופיע.

למה אלהים לנצח ונחתנו, עמל וכעס תביט ולא תצא בצבאותינו, ראה צאן ההרונה ונקם נקמתנו, הביטה נא וראה ואל תחרש לדמעותינו, אל תעלם אזניך לרוחתנו ולשועתנו.

מלאכי מעלה יבכיון על דאבוננו, אך דעו נא וראו אם יש מכאוב כמכאובי ויגוני, בהעלותי על לפי יבחהוני רעיוני, כמה וכמה אלפים הגבורים אשר נפלו לפני, עד מתי רשעים אדני.

נשים צדקניות ובנות היקרות הענונים והרבים, הוותיהם בקעו מפין רגליהם שליא ולדות מפריחים, בחורים ובתולות היפות ערומים מטלים ומשלכים, הקרב והפרעים כפי הכלבים נמשכים, לעיניהם יוכלו לטבח כטלאים וגדניים יונקים ועוללי טפוחים, על חיק אמותם יזובו מדקרים ונקורי מוחים, ירצו לקרבן אישה לד' ריח ניחוחים.

ספרי תורות הטוהורים והקדושים, קרעו וגזרו לגזרים בכזה וביושים, כמה וכמה מאות קצוצי תפלין סביב למקום הקדשה נזרקים ונדרסים, ראה ד' והביטה חרפת תורתנו הנתונה בסיני בלהבת אשים.

על אלה אני בוכיה, אזכרה אלהים ואהמיה, בהעלותי על לבבי אבדת הצדיקים אשר בקרבם בני עליה, וירב בבת יהודה תאניה ואניה.

פלגי מים ירדו ועינינו מקלחים ונובעים, תכתב זאת לדור אחרון מספר מר קובעים, עת האסף המקנה צאן קדשים כמה ילדים לפני הצר מכירים הפוחזים ויודעים, ומשתטחים ומתחננים לפניהם ותייהם בפייהם תובעים,

והמה נהפכו לאכזר חוטפים הילדים וזורקים אותם בלפי מעלה וראשיהם נבקעים, וזו נצחם על לבושים נגאלים ובדמם נטבעים, רשומם נפרו על פותלי ההיכל אשר היו מדמם צבועים, דורש דמים אותם זכור עם עקדת יצחק והדמים מודיעים.

צרות זו לזו תוכפות וחוכרות, יד ד' ננעה גם בקהלות הקדש טוטוב הלטה בלטה טוטשין פאולויטש רשקוב מרקופקי פתאום יעלה עליהם הכוורת, ואף בשאר קהלות קדושות וכפרים לא ידעתי ספורות, ובזמן קרוב הוסיף ד' יגון על יגוני בעיר ליסנקא ובכפר מעדניטשקי מקבצים גדחי ישראל על מצות ברית מילה מכפרים ועירות, נפלו הפוחזים עליהם ונהרגו המה ונשיהם וטפם במיתות אכזריות משנות וחמורות, העל אלה לא תפקוד יוצר המאורות.

קדושים יהיו לאלהיהם כל עוברי אורח מערים הרחוקות מוליכי הסחורות, ומדלת העם מבקשים אוכל לנפשם המחזירים בעירות, פתאום נקנסה עליהם מיתות קשות ומרות, בכל מדינת אוקריינא מטועני חרב משלכים בשדות בשיחים ובמערות, ואף בפרשת דרכים מתגוללים בדם בתוך המסלות, ולא הנה להם קבורות, ונשארו בגיהם יתומים ונשיהם עגונות צרות, ויקרא ד' צבאות ביום ההוא לככי ולמספר לדורות.

רחם נא על פליטת צאן עמך, כי הרגנו כל היום עליך, מלטה נפשי מרשע חרבה, ותאמר למלאך הרף ידי, ויגוסו משנאיך מפניך.

שוברי ירושלים המפקדים על החומות, המזכירים את ד' אל יהיו לכם דומות, תמיד לא יחשו מלהזכיר אותם הנשמות, כי שקולה מיתתם לשרפת בית אלהינו לדמות, ולכן בעל הרחמים המסתיר נשמות.

תסתירם בסתר כנפיך לעולמים, נשמתם בצרור החיים יהיו צרורים וחתומים, יעלו למעלה למעלה עד עתיק יומין בנעימים, ינוחו ועמדו לקץ הימין בין ישרים ותמימים, אמן אמן.

יצא לאור ה' תמוז תשע"ג. ע"י ק"ק אומאן יצ"ו

לע"נ הקדושים שנהרגו ונרצחו פה עיה"ק אומאן הי"ד